

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010408
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823010408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rapallo, Talianska republika, trvale bytom B. C. A. X/XX, D., E. D., občan Talianskej republiky, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 139 odsek. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a § 127 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a iné, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného a poškodeného mal. E. F., proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. júla 2023 pod sp. zn. 1T/56/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. augusta 2023 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), písm. f), odsek 2 Tr. poriadku s a v napadnutom rozsudku z r u š u j ú výroky o treste odňatia slobody a náhrade škody vo vzťahu k poškodenému mal. E. F..
II. Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku s a

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rapallo, Talianska republika trvale bytom B. C. A. X/XX, D. E. D., občan Talianskej republiky, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,
u k l a d á
podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť majetkovú škodu vo výške 293,74 € a bolestné vo výške -1.574,30,- € poškodenému mal. E. F., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. G. H. XXX/X, F., okres Prievidza.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/56/2023 zo dňa 17. júla 2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a), písm. d), písm. j) Tr. zákona a § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 139 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a § 127 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16. decembra 2022 okolo 17.30 hodiny v Prievidzi, v byte na ulici G. H. XXX/X, po predchádzajúcich žiarlivostných výčitkách, pod vplyvom alkoholu rukou tlačil do chrbta svoju priateľku – poškodenú I. F. J., pričom po vstupe do bytu jej po anglicky a po taliansky vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, následne chodil po byte a rozhadzoval veci, rozbil dekorácie, otvoril okno na obývačke, strhol sieťku proti hmyzu a povedal, že poškodenú vyhodí z okna, pričom po tomto zatvoril okno a chytil ju za vlasy, stiahol ju na zem a ťahal po dlážke, na čo sa postavila a išla do detskej izby, kde napísala synovi E. prostredníctvom mobilného telefónu správu, aby prišiel rýchlo domov a zavolať otcovi B. J., aby prišiel, po čom jej vytrhol mobilný telefón z ruky, opäť ju chytil za vlasy, ťahal po zemi, kopal ju, bil ju rukami po chrbte a udieral rukami do hlavy, čela a spánku vpravo, pričom v tomto konaní pokračoval až kým nepočul, že niekto klope na dvere, ktoré išiel otvoriť a za dverami stál syn poškodenej E. F., narodený XX.XX.XXXX, s ktorým sa hádal a po anglicky opakoval, že I. F. J. a jej syna E. zabije, pričom sa s E. F. strkali, ďalej chytil porcelánovú vázu asi 25 centimetrov vysokú a rozbil ju E. F. o hlavu, následne chytil drevenú sošku vysokú asi 30 centimetrov a udrel s ňou E. F. po hlave, na čo on padol na zem, po čom obžalovaný jeden z črepov vázy chytil do ruky a zodvihol ho do oblasti tváre E. F. a po anglicky niekoľkokrát povedal, že ho zabije, pričom sa poškodený snažil črep z ruky obvineného vytrhnúť a obžalovaný ho úmyselne črepom porezal na ľavej ruke a to v oblasti hánkovej časti na prostredníku a následne v oblasti kĺbového zhybu zápästia ľavej ruky, po čom do bytu vošiel aj otec I. F. J. B. J., narodený XX.XX.XXXX, ktorému sa tiež vyhrážal po anglicky zabitím, po čom päťou udrel B. J. do nosa, v dôsledku čoho tento spadol na zem, E. F. po tomto zavrel dvere na detskej izbe, aby zabránil ďalšiemu napádaniu jeho starého otca B. J., avšak obžalovaný bol naďalej agresívny, E. F. opakovane udieral päťami oboch rúk do oboch líc a do pravej spánkovej časti, pričom ho následne E. F. zhodil na zem, po čom odišiel z bytu, pričom konanie obžalovaného u poškodenej I. F. J., E. F. a B. J. vzbudilo obavu o ich život a poškodenej I. F. J. spôsobil pomliaždenie a odreniny tváre a pravej spánkovej oblasti, pomliaždenie hlavy v oblasti čela vpravo so sťažiením obvyklého spôsobu života v trvaní jedenásť dní a poškodenej E. F. spôsobil pomliaždenie tváre v pravej spánkovej a čelovej oblasti, reznú ranu III. a IV. prsta ľavej ruky, reznú ranu ľavého zápästia a pomliaždenie pravej ruky so sťažiením obvyklého spôsobu života v trvaní jedenásť dní a v čase skutku vedel, že poškodený E. F. má 17 rokov a poškodený B. J. 69 rokov.“

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 156 odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písm. I), § 37 písm. h), § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona (per analogiam) na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodenej E. F. a I. F. J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi, ktoré odôvodnil písomne podaním zo dňa 20. júla 2023 doručeným okresnému súdu 21. júla 2023, v rámci ktorého uviedol, že považuje okresným súdom uložený trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (použitím ustanovení § 39 odsek 2, písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam) za nedostatočný a neprimerane mierny vzhľadom na spôsob vykonania skutku, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný a motív trestného činu a osobu obžalovaného. Poukázal pritom na to, že konanie obžalovaného bolo spojené s jeho žiarlivosťou, v priebehu skutku napadol viaceru osôb a to opakovane a za použitia viacerých zbraní a spôsobil zranenia trom osobám, pričom sa v rámci jeho konania aj vyhrážal zabitím. Obžalovaný je prchký, temperamentný a má problém sa v konfliktných situáciách ovládať. Obžalovaný poškodenej už pritom v minulosti viackrát napadol a v čase skutku sa nachádzal navyše pod vplyvom alkoholu. Poukázal taktiež na odsúdenia obžalovaného v minulosti v Talianskej republike, ktoré neboli spojené s priamym výkonom trestu odňatia slobody avšak nemali na jeho prevýchovu dostatočný vplyv. Vzhľadom na uvedené navrhol Krajskému súdu v Trenčíne, aby podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. I) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby a aby ho podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti výroku o náhrade škody podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie aj opatrovník mal. poškodeného E. F. z dôvodu, že nesúhlasí s výrokom, ktorým bol mal. poškodený E. F. odkázaný s nárokmi na náhradu škody na civilný proces. Je toho názoru, že rozsudok je v časti tohto výroku nepreskúmateľný, keď nie je zrejmé, na základe ktorých dôkazov súd rozhodoval a ako sa s týmito dôkazmi vysporiadal. Nemal za zrejmé, z akých dôvodov okresný súd pochyboval o výške spôsobenej majetkovej škody, keď táto bola preukazovaná fotodokumentáciou a dokladom o kúpe poškodenej veci. Vo vzťahu k uplatnenej škode na zdraví je toho názoru, že procesný postup okresného súdu, spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov pre účely preukázania výšky spôsobenej ujmy na zdraví, bol procesne nesprávny a taktiež aj v tejto časti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľným. Poukázal pritom na zjavnú obťažnosť domáhania sa náhrady škody maloletým poškodeným v rámci civilného konania, a to aj vzhľadom na okolnosť, že nárok by musel byť uplatňovaný v Talianskej republike. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne doplnil na verejnom zasadnutí dokazovanie o prečítanie odborného vyjadrenia č. 23/2023 vypracovaného MUDr. Ladislavom Babiakom a aby následne zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa náhrady škody poškodenému E. F. a aby sám v zmysle § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že zaviazá obvineného k povinnosti na náhradu majetkovej škody vo výške -293,74,- Eur a bolestného v sume -1.574,30,- Eur poškodenému mal. E. F..

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, konanom za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti poškodeného mal. E. F. a poškodenej I. F. J., podľa § 293 odsek 5 Tr. poriadku per analogiam, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s podaným odvolaním podriadenej prokurátorky a navrhol rozhodnúť spôsobom uvedeným v písomných dôvodoch ich odvolania.

Opatrovník poškodeného E. F. právom konečného návrhu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ich odvolacích námietok a spôsobom navrhnutým v písomnom odôvodnení ich odvolania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a obe odvolania navrhol podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečnom návrhu uviedol, že sa chce ešte raz ospravedlniť aj prokuratúre, aj súdu, predovšetkým poškodeným, teda celej poškodenej rodine za to, čo im spôsobil.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade výlučne iba z dôvodu podľa písm. c) citovaného ustanovenia, vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa právoplatne prijal svojim uznesením na hlavnom pojednávaní uznanie viny obžalovaného, za splnenia zvyšných obligatórnych zákonných podmienok podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a) písm. b) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a), písm. d), písm. j) Tr. zákona a § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 139 odsek 1 písm. a), c) Tr. zákona a § 127 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných a prípustných odvolaní prokurátora a poškodeného mal. E.

F. v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len výroky o uloženom treste odňatia slobody, v nadväznosti na to i výrok o spôsobe výkonu tohto trestu a výrok o náhrade škody v časti týkajúcej sa poškodeného mal. E. F. a dospel tak k záveru, že dôvodné sú obe predmetné odvolania, ktoré boli podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste.

Preskúmaním výrokov o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a určenom spôsobe jeho výkonu, z podnetu podaného odvolania prokurátora (v neprospech obžalovaného) odvolací súd dospel k nepochybnému záveru, že odvolanie prokurátora je skutočne dôvodné. Súd prvého stupňa síce na jednej strane správne postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa ustanovenia o ukladaní úhrnného trestu (spôsobom uvedeným v § 41 odsek 1 Tr. zákona) a priznal mu aj existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne a uveriteľne oľutoval) a správne u obžalovaného identifikoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona - spáchanie viac trestných činov. Následne taktiež správne a s prihliadnutím na obžalovaným na hlavnom pojednávaní uskutočnené vyhlásenie o vine, mimoriadne znížil trest odňatia slobody podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, avšak už nesprávne s tým skutkovým a právnym záverom, že obžalovaného odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd pri aplikácii hmotnoprávneho odklonu zo strany súdu prvého stupňa, ktorým je mimoriadne zníženie trestu vo vzťahu k trestu odňatia slobody, spojeného s analogickou aplikáciou ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona nezistil pochybenie. V preskúmvanej veci aplikácia uvedeného ustanovenia spĺňala nielen kritériá opodstatnenosti, zákonnosti, primeranosti, ale aj spravodlivosti. Taktiež vzhľadom na poznatky o osobe obžalovaného a jeho predchádzajúce trestnoprávne postihnutia v Talianskej republike, nespojené s priamym výkonom trestu odňatia slobody, ktoré zjavne nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný efekt sa stotožnil s trestom odňatia slobody ako primeraným druhom trestu napĺňajúcim zásady ukladania trestov. Na druhú stranu však krajský súd v súlade s argumentáciou prokurátora okresnej prokuratúry vyhodnotil, že uloženie trestu obžalovanému na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby už hodnotiť ako spravodlivé, primerané a zohľadňujúce všetky zásady ukladania trestov, možné nie je. Vzhľadom na (závažné) okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného by takto uložený trest bol neprimerane mierny a nedostatočný na plnohodnotné zabezpečenie ochrany spoločnosti, odradenie iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadrenie primeraného morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou v súlade s ustanovením § 34 Tr. zákona.

Pri hodnotení preukázaných okolností prípadu odvolací súd zistil, že obžalovaný je trestne stíhaný a právoplatne uznaný za vinného pre dva trestné činy, a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a) písm. b) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. a), písm. d), písm. j) Tr. zákona a § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona (teda spáchaný troma závažnejšími spôsobmi konania zo zbraňou, násilím a na viacerých osobách) v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 139 odsek 1 písm. a), c) Tr. zákona a § 127 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona (teda spáchaný na chránených osobách – dieťaťi a blízkej osobe). K takémuto konaniu sa obžalovaný súčasne priznal tým, že urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Charakter uvedených prečinov, premietnutý do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu, napriek podrobne uvedeným predovšetkým okolnostiam prípadu súdom prvého stupňa bráni tomu, aby mohol byť obžalovanému mimoriadne znížený trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (1 rok) tak, ako to nesprávne aplikoval súd prvého stupňa. Rovnako pri pomeroch obžalovaného neboli relevantne preukázané také jeho významné osobné pomery, ktoré by odôvodňovali takýto postup. Po ustálení skutkového a právneho stavu veci však krajský súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci prichádza predsa len do úvahy mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Odvolací súd dospel k záveru, že úhrnný trest odňatia slobody, ktorý odvolací súd sám uložil obžalovanému vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov, podľa najprísnejšej sa zbiehajúcej skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona, vzhľadom na trestnú sadzbu, za súčasného použitia mimoriadneho zníženia trestu, t. j. pod dolnú hranicu trestnej sadzby (1 rok, resp. 12 mesiacov), vo výmere 11 mesiacov), zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, 3 a 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu

okolnosť (ich vyrovnaný počet), ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencii, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je tiež dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Krajský súd na výkon trestu odňatia slobody, rovnako ako správne už predtým súd prvého stupňa, obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Odvolací súd v tomto smere, s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a nie závažnejšiu mieru narušenia obžalovaného, nezistil relevantný dôvod pre jeho zaradenie do prísnejšieho ústavu na výkon trestu (stredného či maximálneho stupňa stráženia) odňatia slobody.

Pokiaľ ide o odvolaními poškodeného mal. E. F. napadnutý výrok o náhrade škody v rámci adhézneho konania, krajský súd rozhodol tak, že priznal tomuto poškodenému mal. uplatňovanú náhradu celej škody, keďže táto bola riadne a včas a dôvodne v konaní uplatnená a krajský súd nepovažoval za dôvodné sekundárne viktimizovať poškodeného v ďalšom civilnom konaní o náhrade škody (na osobitný návrh poškodeného mal.), v rámci ktorého by v podstate predložil poškodený tie isté dôkazy, ako aj v predmetnom trestnom konaní. Krajský súd je toho názoru, že okresný súd v rámci procesného postupu v tejto časti procesne pochybil, keď odmietol návrh poškodeného mal. prostredníctvom svojho opatrovníka na vykonanie odborného vyjadrenia č. 23/2023 vypracovaného MUDr. Ladislavom Babiakom, analogicky ako v prípade znaleckého posudku podľa § 268 odsek 5 Tr. poriadku, jeho prečítaním, za splnenia procesných podmienok podľa § 268 odsek 2 Tr. poriadku a iba s tým odôvodnením, že menovaná osoba, ktorá podala predmetné odborné vyjadrenie, zomrela, keď v prípade konsenzu procesných strán s jeho čítaním (obžalovaný a prokurátor), neexistovali žiadne prekážky pre pokus o prečítanie tohto odborného vyjadrenia prvostupňovým súdom. Krajský súd preto uvedené pochybenie prvostupňového súdu napravil a po bezproblémovom danom súhlase obžalovaného a prokurátora, doplnil dokazovanie v tejto časti uvedeným spôsobom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Uvedený dôkaz pritom relevantne bez akýchkoľvek pochybností preukazoval dôvodnosť nároku na náhradu škody v časti pozostávajúcej z bolestného čo do jeho výšky, nakoľko uvedeným odborným vyjadrením sú hodnotené zranenia spôsobené obžalovaným tomuto poškodenému v inkriminovanom čase a spôsobom vyslovene uvedeným, resp. popísaným v žalovanom skutku. Taktiež krajský súd je toho názoru, že aj nárok na náhradu škody pozostávajúcej z majetkovej ujmy (vzniknutej na základe poškodenia ošatenia /bundy poškodeného/, obžalovaným v rámci predmetnej trestnej činnosti), bol na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním riadne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný. Zabezpečená fotodokumentácia zachytáva poškodenie uvedenej veci a tiež z vykonaného dokladu o kúpe uvedeného odevu poškodeného mal. vyplývajú náklady na jej obstaranie a aj skutočnosť, že sa jednalo o takmer novú vec.

Z týchto dôvodov potom krajský súd z podnetu odvolania prokurátora a poškodeného mal. E. F. výrokom pod bodom I. zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), písm. f) odsek 2 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému mal. E. F. s tým, že na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám vo veci uloženia trestu obžalovanému a nároku na náhradu škody poškodeného mal. E. F. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon n e p r i p ú š ť a žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.